

Kuva: Juha Pykälä

Luonnehdinta

Luontotyypin esiintymät Suomessa ovat lähinnä kalkkivaikutteisia kallioketoja, ja ne ovat harvinaisia ja pienialaisia. Kalkkivaikutteisuus voi syntyä joko kalkkipitoisesta kalliosta tai Ahvenanmaalla myös ohuesta kalkkipitoisesta maakerroksesta kallion päällä. Ohuen maakerroksen jäätyminen ja sulaminen muokkaavat maaperää ja muodostavat pieniä paljaan maan laikkuja, joissa kasvaa yksivuotisia, usein harvinaistuneita lajeja.

Luontotyypin lajisto on hyvin vaihteleva ja runsas. Kasvillisuus muodostuu kalkkikivikallioiden alkupe räislajeista sekä ketokasveista kuten ketokäenmintusta, sikoangervosta, papelorikosta, mäkihärkistä ja verikurjenpolvesta. Kalkkivaikutteiset kalliokedot ovat usein olleet laidunnettuja ja lajistossa on vielä perinteiseen maankäyttöön liittyvää lajistoa, mutta laidunnus ei ilmeisesti ole välttämätöntä luontotyypin kasvillisuuden muodostumiselle.

Luontotyypin edustavuuden kannalta keskeisiä piirteitä ovat kalkkinsusija- ja ketokasvien runsaus, matala ja monilajinen kasvillisuus sekä puuston ja pensaston puuttuminen. Edustavilla esiintymillä laidunkäytön loppumisesta on kulunut yleensä alle 20 vuotta.

Levinneisyys

Luontotyypin esiintyminen keskittyy lounaiseen Suomeen ja Ahvenanmaalle. Esiintymiä on eniten Ahvenanmaan pääsaarella, mutta myös muualla Ahvenanmaalla sekä Varsinais-Suomessa ja Uudellamaalla mm. Paraisilla ja Lohjalla. Erillisesiintymä on Kainuun Paltamossa ja Pohjois-Karjalan Tohmajärvellä.

Nykytila ja uhkatekijät

Luontotyypin pinta-ala on suuresti pienentynyt ja laatu heikentynyt. Syinä ovat kalkin louhiminen, metsittyminen, mäntyjen istuttaminen, umpeenkasvu laidunnuksen ja niiton loputtua, rantarakentaminen, rehevöityminen sekä ilmeisesti myös metsäpalojen väheneminen. Rakentamisen arvioidaan tällä hetkellä muodostavan tulevaisuuden suurimman uhkatekijän, sillä kalkkikalliokedot sijaitsevat usein rakentamiseen hyvin sopivilla paikoilla.